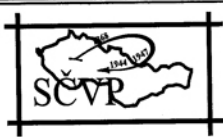

ZPRÁVODAJ

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

7/2003

Šedesáté výročí tragédie Českého Malína

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel (SČVP) přijalo u příležitosti šedesátého výročí vyvraždění a vypálení Českého Malína rozhodnutí uspořádat tři velká pietní setkání krajině a to jak v celostátním tak i mezinárodním měřítku - konkrétně v Malíně na Ukrajině, Žatci, Novém Malíně a Šumperku.

První z nich se uskutečnilo dne 4. července v Žatci.

Již v ranních hodinách se začali scházet - spíše sjíždět - krajané z blízkých ale i vzdálených regionů a shromažďovat se před místním hřbitovem. Dostavily se delegace z regionu Šumperk, zejména z Nového Malína, z Teplíc (vlastními autobusy), Chomutova, Prahy, Chebu, Brna, Frýdlantu a dalších.

V deset hodin zahájen pietní akt kladením věnců. U pomníku českomalínskými obětem položily věnce delegace:

Městského úřadu v Žatci, Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Českého svazu bojovníků za svobodu, Československé obce legionářské, Arcidiekanšského úřadu pravoslavné církve severočeského regionu, České armády a osmi regionů SČVP.

Všechny přítomné uvítal člen žateckého regionu, plk. v. v. J. Buchalský.

V krátkém projevu stručně popsal apokalypsu - hrůzu, kterou způsobili krvežízniví hitlerovští hrdlořezové v Českém Malíně dne 13. července 1943. Byla to ukázka, jak zdřizralí feťníci, zvrácené nacistické ideologie - postupného vyvražďování jednotlivců, velkých skupin nevinných lidí i celých národů.

Panýchdu za malínské mučedníky, za všechny mrtvé, sloužil tradičně ThDr. Jaroslav Suvarský. Pietní akt ukončila česká hymna a salvy čestné stráže žatecké posádky. Byla to vrcholná, citově působivá chvíle.

Přítomní účastníci pak odjeli připravenými autobusy do žateckého Ládvého domu.

Ve velkém, vydobeném sále se usadilo 270 krajanů. Za předsednickými stoly zaujali místa tři zvané hosté:

Gen. mjr. Antonín Špaček, předseda ČSOL, Paní Anđela Dvořáková, předsedkyně ČSBS, plk. Šaravara, vojenský příslušec Ukrajinského velení v Praze, Prof. MUDr. Vladimír Dufek, předseda SČVP, Ing. Jiri Fargota, starosta města Žatce, Vladkya Křovát, arcibiskup pražský a českých zemí, ThDr. Jaroslav Suvarský, feditel úřadu eparchiálního rady v Praze, ThDr. Jan Křivka, arciděkan západočeského regionu,

Mgr. Vladimír Jahník, arciděkan severočeského a západočeského regionu, Radek Reindl, místostarosta města Podbořan. Všechny je uvítala ještě jednou Marie Pánková, vedoucí hostitelského regionu a popřála jim dobrou chuť k obědu.

Hlavní projev pak přednesl předseda Sdružení. Zdůraznil v něm následující skutečnosti:

1. V průběhu malínské tragédie zahynulo 373, nikoli tedy 374 osob českého původu, jak se to dosud chybně uvádí. Zachránily se 74 osoby. Z toho ze sousedních obcí zahynuly 4 osoby a 3 se zachránily. K nim patří B. Filipek, který dosud žije a byl přítomen v sále.

Ze 16 sovětských zajatců nezahynul nikdo. Všichni se zachránili - asi útekem do prostoru obilí.

2. Hlavní příčinou vyvraždění malínských obyvatel byl i největší pravděpodobnosti náhly, nečekaný příjezd sovětských partyzánů (pod vedením známého Koupacka) do něj a pak také některé akce banderovců v kritické době v jeho okolí.

3. K stávajícímu výročí vydalo SČVP aktuální publikaci s názvem: „Mučednické obce na Volyni - Český Malín, Michna-Sergejevka a Vyhnanici na Šibíř“.

Její prodej zahájen ihned po skončení vlastního jednání. Je to další uctívání památky na všechny volynské Čechy, kteří v těchto obcích i vzdálených geografických prostorách zahynuli.

4. SČVP vybudovalo z vlastních zdrojů, jak známo, důstojný pomník všem malínským obětem. Na českém hřbitově vznikl pietní areál a poutní místo volynských Čechů. Závažným problémem je nyní zajištění trvalé péče o tento pomník, celý areál i vybudovanou přístupovou cestu k němu.

Jsmo přesvědčení, že pěti o něj by měl převést ukrajinský stát. Byla by to malá splátka za pomoc, kterou poskytla československá republika četným ukrajinským emigrantům po první světové válce. A byla to pomoc velkorysá, dlouhodobá. Vždyť zde našly azyl i bojové jednotky ukrajinské armády. V republice vznikly 3 ukrajinské univerzity, našlo zde zaměstnání a vůbec důstojný život mnoho ukrajinských běženců a emigrantů apod.

Tato pomoc je podrobně zachycena v další publikaci, kterou aktuálně vydalo SČVP.

Její ukrajinská verze „Ukrajinci v Čechii a Moravii“ bude zaslána na Ukrajinu, abychom touto velkolepou pomocí připomněli hlavně příslušným vládním i nevládním činiteľm nedávno vzniklého ukrajinského státu. Prvních 20 výtisků předal feťník plk. Šaravara do vlastních rukou, aby se mohli členové Velyslavna Ukrajiny v Praze seznámit s jejími obsahem jako první.

Druhým feťníkem v pořadí byla A. Dvořáková a po ní té gen.mjr. A. Špaček. Obsah obou projevů je zachycen v rozsáhlejších článku na první straně časopisu Národní osvobození.

Je zde též uveden snímek M. Pánkové a šastné zachráněného z hořícího pekla B. Filipeka.

Po oficiálním programu pokračovali všichni přítomní ve volné zábavě - popovídali a vzpomínali na Volyni u svých stolů, ale i mimo ně.

Tento společný úsek velkých krajanových setkání patří k těm nejoblíbenějším a nejklavějším. Nebylo tomu jinak ani zde. Nehrála však prámem taněční hudba ani se netančilo. V pozdních odpoledních hodinách nastal čas loučení s pocitem vydatného a dobré hostitelství připraveného celostátního setkání. Nakonec předseda SČVP poděkoval M. Pánkové a všem členům žateckého výboru za vynikající přípravu a zafýlil průběh tohoto pietního shromáždění v Žatci.

V. Dufek

Byli jsme na Volyni

Každým rokem v červenci jezdíme na Volyni. abychom zde 13. července společně s ukrajinskými spolubojáky uctili památku oběti malínské tragédie.

Letošní rok byl obzvláště významný. Vždyť to bylo již šedesátileté výročí, které se vzpomínalo v Malíně.

Na 12. července jsme byli pozváni do Dubna. Zde český svaz „Stromovka“, vedený p. Dr. A. Ponomarenkovou uspořádal nádhernou vzpomínkovou akci ke 140. výročí příjezdu našich předků na Volyni do prostoru Dubna.

V součinnosti s historickou a kulturní komisí byla v dubenském zámku celodenní konference spojená s bohatým kulturním programem. Této konferenci se zúčastnil zvaný host - velyslavec ČR na Ukrajině pan Karel Šindl s manželkou a synem.

V dolních sálech dubenského zámku byla připravena zajímavá výstava ze života volynských Čechů. Velkém výstava se těšila stoužičná vyřezávaná skřín, gauc se stoly přehozen zima a stolek - to vše pocházelo od české rodiny, která odjela do Čech. Pozornost přítomných lákaly panely s desítkami fotografií, na kterých nejeden z nás poznal své známé či dokonce příbuzné z mladých let. Nádherné ruční práce včetně bohatých výševk svědčily o zručnosti a dovednosti našich matek či babiček.

Vystavené české knihy a staré české časopisy - to vše vypráví o životě našich předků na Volyni. Na většinu z nás tato výstava zapůsobila velmi dojemně. Rozpoutaly se rušné konverzace společně s organizátory této výstavy. Pak jsme byli pozváni do trünného sálu zámku, jehož stěny jsou ozdobeny vzácnými historickými obrazy. Zde byla zahájena naučno-teoretická konference, věnovaná stoužičnému výročí příjezdu Čechů na Dubenštinu.

Po uvítání přítomných vystoupili s projevem představitelé krajských i okresních vládních orgánů, hovořili spisovatelé, právníci, akademici. Uvítání zahájil laureát státní ceny Tarase Ševčenko, feditel Lvovské galerie umění Borys Zovnycky, který se narodil v Ulbárově, dobře poznal Čechy, jejich život i práci. Velmi kladně hodnotil soužití Čechů s Ukrajinou, vyzval dobrou pracovní morálku Čechů i přínos kultury do obci.

Za naši skupinu promluvil vedoucí zájezdu, která mj. uvedla počet postavených českých obcí, škol, pivovarů, mlýnů, mlékáren, cukrovarů, větších cíhelen, církví, kostelů i modliteben. Hovořila o tom, že každá obec měla svou kapelu, hasičské družby, sokolské jednoty. Vzpomněla na přínos starodružnic a legionářů v 1. světové válce v boji za svobodu Československa a pak také ve 2. světové válce. Vyzvala přítelstvi mezi ukrajinským a českým lidem, které se návštěvami našich občanů na Ukrajinu stále utužuje.

Odpovědně ve 14.00 hod. byla odhalena pamětní deska, věnovaná 140. výročí přisídlování Čechů na Volyni. Tento slavnostní akt provedl velyslavec ČR Karel Šindl, který si společně s námi prohlédl budovu bývalého pivovaru, na její stěně byla pamětní deska umístěna.

Odpovědně pak pan velyslavec odjel do Malína, kde položil věnec k malínskému hrobu a večer odjel do Kyjeva.

13. července jsme přijeli do Malína. Překvapily nás zástupy místních obyvatel. Byli to občané z Malína, ale i ze širokého okolí. Po odsouzení panchydů se konal mítink. Vystoupilo se několik řečníků. Za naši skupinu promlouval vedoucí zjezdů. Z jejího projevu vyzněla slova přátelství mezi našimi a ukrajinskými občany.

V Malíně jsme byli uvítáni – jako každým rokem - chlebem a solí. Děti jsme jako obvykle obdarovali sladkostí a drobnými dárky. Ukrajinskí přátelé vyhledávali své známé mezi českými krajaney.

Společné pokládání věnců k pomníku ukončilo tuto vzpomínku. Pak jsme odjeli na bývalé české hřbitovy, kde pravoslavní faráři sloužili panchydům. S vůdčností jsme uvítali vladyku Rovenského a ostrožského episkopa Danilu, který sloužil panchydům na českém hřbitově. Při již většině účastníků byl pověšen na společný oběd v Malíně, kterým se tento vzpomínkový den ukončil. *Marie Pánková*

Malíně! Mučedníku svatý!

Tuto báseň od J. Rebla-Volyňského přednesla na pietním shromáždění v Novém Malíně při Mravě Maxová roč. Doležalová, jejíž předkové pocházeli z Českého Malína.

T. v. Novém Malíně jsme se šelši 19. července t. r., abychom utčili šedesáté výročí vypětí Malína, české vesnice na Volyni. Prostor před pomníkem obětem Malína začal se pozvolna zaplnovat, neustále přijížděla nová vozidla ze všech končin naší republiky.

Pietní akt začal pokládáním věnců a kytic za Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, za Národní výbor Nového Malína a ČSB, za klub poslanců, za regiony Brno, Zatec, Praha a další. Po odeznění státní hymny se ujal slova starosta Nového Malína p. Josef Mináč a za přednictví ŠCVP se vzpomínkami na malínskou tragédii Dr. Samec. Následovala panchyda za 13. července 1943 vyvrážděné občany Malína. Modlitbu vedl Vladyka církve pravoslavné Otec Simon za asistence pět kněží pravoslavných a jednoho katolického ze Šumperka. Při panchydě byla postavená šteta jména všech obětí, zavražděných SS-komandem. Byl to oftný okamžik, když jsem si při každém jménu uvědomovala, že obětní byli nevinní lidé, docela malé děti, ženy z domácnosti a muži, kteří se až dosud starali o svou půdu a rodinu, až po starce, kterým nebylo souzeno zemřít po pokojnou smrti. Tento mord byl proveden daleko od frontové linie, v poklidné české a ukrajinské vesnici, a nebyl žádný důvod spojovat jej s válečnou činností. Proč to stále znovu nebere v úvahu? Proč se stále zdvuhodňuje, jak jsme kruté zacházeli s odsunutými Němci z našeho území? Přitom na ukončení sloužil naše republika vyhlášena za nejčlepe provedený odsun. O hrůzách Českého Malína se mlčí, jako by se nic nestalo. Připadá mi, že my - Češi, kteří jsme žili v cizině, ale nikdy jsme nezapomněli na svůj český národ, nejsme považováni za ten „pravý“ český národ. Přitom jsme souznalostí c vlasti pečovali kři, obětní a utrpěním raněných v bojích za naši svobodu, na všech frontách poslední války.

Těch čtených jmen obětní bylo 374. Dalšími obětní německé zvěle v Malíně bylo 26 Poláků a 132 Ukrajinců. V Lucku vyčeházeti okupantní týdeník „Deutsche Ukraina Zeitung“ přinesl v červenci 1943 zprávu: „Při vyčišťovacíh operacích bylo v Malíně zlikvidováno přes pět set banditů. Zvlášť se vyznamenal Obergefreuter Ziennert, který byl za statečnost vyznamenan Zelezným křížem...“ Zelezný kříž za bestialní vraždění a upalování bezbranných lidí Ziennert získal lacinou, či spíše zadarmo. Snad se jim na srazech kamarádů SS Waffen chlubí ještě dnes. (Zpráva z noviny v Lucku převzata z paměti V. Šárce).

Pietní akt doplnoval zpěvem pěvecký sbor církve pravoslavné pod vedením p. Emilie Konečné-Doležalové (rovněž potomek Malínských).

Po ukončení pietního setkání u pomníku mučedníků Českého Malína jsme se přemístili do velkého sálu v Šumperku, kde nás uvítala srdcejnými slovy vedoucí ŠCVP regionu Šumperk p. Alice Bilková. Poprosila nás, abychom se oprostili od smutčící nálady a přešli na jiné myšlenky, když máme možnost setkat se s přáteli a známými z celé naší republiky. Oběd zahájil modlitbou Vladyka Simon. Po vydatném a chutném obědě se debatovalo se známými, přáteli a sousedy. My jsme dostali místo vedle pozitálských občanů Č. Malína, kterými byli p. Nina Pospišilová a p. Slávek Pospišil, p. Cínka Antonín a mým bezprostředním soudcem byl p. Boris Vol Ten se zachránil tím, že těsně před vypuknutím války musel narukovat do sovětské armády, ale celá jeho rodina zahynula v Malíně. Nyní se p. Vol pohybuje pouze na vozíku a mohl být přítomen na vzpomínkovém setkání v N. Malíně díky svým přibuzným, kteří jemu i jeho dopravnímu prostředku pomohli do auta.

K poslechu vyhrávala hudba se svými zpěváky. Několik zástupců regionů předalo přítomným pozdravy od svých členů. Již jmenovaný pěvecký sbor zazpíval známé písničky, jak naše české, tak i polské a ukrajinské, jak t. s takovou vervou, že rozesmál celý sál. Mustim uznat, že jsou hezké.

Vystoupil též Ing. Hofman se svým referátem, a tímto byl vyzval sbor a ostatní přítomní, abychom společně zazpívali neoficiální hymnu volyňských Čechů „Šedesát let už, šedesát let tomu, co se hriska Čechů vypravila z domu“. Kdo by neznal všechna slova této písně, měl by možnost použít text, který byl položen na každém stole.

Pak ještě potěšily naše oči mažoretky, ale nejmilejší bylo to setkání se spoustou známých a přátel, s nimiž jsme se potkali poprvé po dlouhých letech. Ale i setkání se známými a přáteli, kteří potkáváme častěji a to velmi rádi, potěšilo. My a mnoho ostatních, kteří měli před sebou delší cestu, jsme se po chutné večeři museli rozloučit.

Přiznám se, že jsem už dávno neměla tak krásný, příjemný pocit, jaký jsem prožila na krásné a velmi pečlivě zorganizovaném setkání krajanů v Novém Malíně. Chci tímto poděkovat vedoucí regionu Šumperk paní Alici Bilkové za její námahu a precizně připravenou akci. Také pěveckému sboru, který je prostě senzační a vůbec všem, kteří se přičinili o přípravu pietního setkání k uctění památky obětí německé zvěle v Č. Malíně, konané dne 19. července 2003 v Novém Malíně. Sešlo se tam více než 280 krajanů - díky!

*Malínská-Šmidová Irena,
vedoucí regionu Praha*

Připomenutí šedesátého výročí zničení Českého Malína

Kolem skromného, ale výtvarně velmi zdařilého památníku malínským mučedníkům, který byl přemnoha let postaven na náměstí před obecním úřadem v Novém Malíně, se shromáždilo kolem tří stovek občanů. Přijeli ze Zatece i Chomutova, z Prahy i Vyškova, z Brna i Olomouce, zdaleka i zblízka, volyňští krajané i nevolyňští. Krásné počasí a dobrá dechová kapela Libinca zpějmiými čekání, které bylo využito ke zjištění, kdo přijel ze známých nebo blízkých k a navázání prvnick kontaktů.

Přesně v deset hodin vyšli z obce radnice představitelé, kteří za zvuku smutečného pochodu položili k památníčku věnce a kytice. Zahájil ji starosta obce Josef Mináč s místostarostou, představitel místních organizací:

Svazu bojovníků za svobodu, Dobrovolného hasičského sboru a Komunistické strany Čech a Moravy. Následovali představitelé regionů ŠCVP z Prahy, Zatec, Chomutova a Brna. Účastníky v krátkém, věcně laděném projevu uvítal starosta obce Nový Malín.

Místopředseda Vladimír Samec, který omulvil předsedu ŠCVP, důsledně připomněl sled událostí v Českém Malíně hrůzného dne 13. července 1943.

Panchydu, která následovala po státní hymně, sloužil pravoslavný vladyka olomoucký a brněnský Simeon za asistence dalších šesti duchovních včetně katolického kněze. Jak je při této bohohušlé tradici, přečetl jmená všech zavražděných v Českém Malíně a pak přednesl krátký, ale velmi výtěžný projev. Vysoce v něm ocenil působení Čechů na Volyni a svérázné komentoval malínskou tragédii - připomněl přes dvě stě let starý názor německého filozofa, který dětil lidi na vky a ovce. Vlci v mizu z ovci tyčí i nebo je ve svém zájmu ženou do války! Při panchydě působil Smišný pěvecký sbor pravoslavné církve v Šumperku pod taktovkou Emilie Konečné, založený zesnulým Václavem Šimkem v roce 1964.

Z představitelů „sedmém velmoci“ jsme u památníku našli jen dvě redaktořky. Jedna byla z Ostravy a druhá zastupovala deník Moravský sever. Obě dostaly novelizovanou brožurku *Polští Češi - základní informace* a provedly několik rozhovorů s pamětníky. Výsledkem byla dne 19. 7. v citovaných novinách úvčetně celá novinářská stránka, na níž se kromě zpráv vešly i dvě fotografie a známá schématická mapa z titulu stránky předané brožurky.

Následoval přesun do Šumperka na přátelské posezení s obědem a večeří. Dvě stě osmdesát platbických účastníků, kromě čestných hostů, hudba i organizátorů se přesunulo osobními auty a kyvadlovou autobusovou dopravou za necelou hodinku včetně usazení v pěkně upraveném sále PARS. V průběhu slá du domínovala zvěstivná motivu, která pro pamětní občány navrhla Alenka Janouchová z Roudnice, dcera krajanů Věry Šuchoparové. Při vstupu do sálu organizátorů prodávaly knihy a zmiňované občany. Prodaly se, co měly čtyři desítky nové knihy Kronika Českého Malína a Michy Sergejevky, několik desítek Historické mapy českého ostředni na Volyni, dva tisíce kusů pamětních obědek a zbytečky knih s volyňskou tematikou, vydaných před několika lety.

Po vydatném obědě následoval kulturní program, který moderoval Jaroslav Sodomek. Zahájen byl básní, věnovanou Malínským mučedníkům, která byla složená 13. 7. 1948 v Podbořanech, následovaly písně české, moravské, ukrajinské, polské, které zpíval více zmlínými smišný pěvecký sbor. Mezi tím hrála Libinka a několikrát velmi zdařile vystupovaly mažoretky z Libiny. Největší pozornosti se těšila asi dvojtá holčička, která vtrvala mamince utkula a předváděla se při každém vystoupení dvěhat na okrají plochy. Inu, talent se projevuje již záhy!

V rámci kulturního pořadu došlo i na projev J. Hofmana, který byl o ní již dříve organizátory požádán. Organizátoři dostali jeho text asi s dvoumístným předstihem k připomínkám. V rámci projevu byli uvedeny celkové počty zahynulých volyňských Čechů v záce a postátním uctěna jejich památka. Byla uvedena jména krajanů, kteří se v Českém Malíně zachránili a jsou ještě naživu. Jejich již jen deset a ne větších se mohli na tuto vzpomínkovou setkání dostavit. Rečnick se v širším zázemí zabýval přítomní váleek a bestialního vraždění neviných. Navrátil na projev vladyky Simeona a konstatoval, že přičiny jsou po tisíciletí stejné - mnozí chtějí dosáhnout ještě větší moci a bohati mít ještě větší majetek.

Účastníci se rozdíleli domů s váháním a neradi. Setkali by organizačně výborně připraveno. To konstatovali zejména muži. Ženy zase vysoce oceňovaly vysokou úroveň přípravy výborného pohostinství včetně domácích koláčků, pozornost a rychlost obsluhy, libivá vystoupení v kulturním pořadu a také se některé zkušnější podivovaly, jak výbor regionu dokázal bez vnější finanční pomoci uhradit všechny výdaje za sál, hudbu, přípravu u pohostinství nemluvě.

Bylo to důstojné, milé, přátelské a dušič potěšující setkání. Organizátorem, vedeným Alicí Bilkovéou, patří za to velké díky. *Jiří Hofman*

Smutná vzpomínka na 13. červenec r. 1943

Narodil jsem se v Novinách Českých na Volyni v r. 1930. V den vypálení Českého Malína mě bylo dvacet a půl roku, ale vzpomínky na to mám, jako by to bylo věčné.

Onoho dne jsem šel ze školy rovnou k mě babičce Sařkové, která bydlela v jiné ulici. Bylo to odpodíne v úterý 13. července, když jsem se vracel domů. Šel jsem zkratkou přes zahrady. Můj nádherně telé počasi předě zmeči a tu jsem z kopece viděl pěch sebou v dluhi hástý černý dým a ojedíněle vbycho a fev dobyku a občas jagnov i nářek lidé, neboť uplyň větki do nesl od této strany. Přesněji řečeno, bylo to 9-12 km. Když jsem vlastně ještě nevěděli, co se stalo. Dověděli jsme se tuo zprávu až na drubý den. Co a od tde bylo jsme žili v té vstrachu.

Další se čekali vesnic, která měla přijít na řadu, byla Moskovična. Datum nemuv, můj strýc Václav Krob tam onoho dne jel za přibuznými. Tam již byly hruločevé připraveni. Tam ho pustili, ale zpět nikoli. Nakonec přijeli hlavní vězci, předečhlášení a protože vesnice plnila všechny záväzky, byla ušetřena.

Karel Mařik z Novin Českých

ZPRÁVY Z REGIONŮ

Region Praha - Slavnostní schůze
Ve Zpravodaji č. 3/2003 bylo zveřejněno udělení Čestného členství mj. též Ing. Zbigniewu Wojciezkowi z Warszawy, rodákovi z Mlynowa.

Na slavnostní schůze pražského regionu byl jmenován předán diplom Čestného člana našeho Sdružení, podepsaný předsedou Sdružení SCVP prof. MUDr. Vladimírem Duřkem.

Provedení slavnostní schůze se ujala Inna Malinská (rodočka z Mlynowa), která předala jmenovanému Diplom čestného členu spolu s průvodními dopisy v češtině a polštině s podpisem prof. MUDr. Duřka a I. Malinské - vedoucí regionu Praha. Jmenován člen pražského regionu předala mu spolu s pí. Nečasovou kytičku.

Čestný člen SCVP Ing. Z. Wojciezka po převzetí Regionu vyjádřil své poděkování a potěšení z pocty, která mu byla udělena. Ve svém projevu vzpomněl na svou mladá léta, prožítá v Mlynowě, a později ve Věrbě, ve společnosti Českých přátel. S dojetím vzpomněl na poslední období před odchodem do Polské armády, kdy jeho a jejich rodiny přijali čestní příslušníky Libaného. Rovněž se zmínil o Zdeňce Válkové, která byla inštitucí návrhu na udělení čestného členství jmenovanému. Vyprávěl o tom, jak byl svědkem vyvezení její rodiny do Kazachstánu. Na schůzi byl přítomen syn zesnulé dr. Válkové, její sestra Helena se synem, bratr Mikuláš Katýrčev se s deťmi. Bylo to dojemné setkání našeho hosta s přáteli a jejich dětmi.

Schůzi byl také přítomen redaktor Národního rozhlasu K. Kroupa, který pozdržil ve svém článku N. O. č. 13/2003 velmi klidně zhodnotil průběh této schůze, vyjadřující přátelství Čechů a Poláků, žijících tehdy na Volyni.

Schůze byla ukončena slavnostním přispětkem na přáteleštví obou národů a tradičním písněmi. *Zviřov a „Sto let“*

Region Karlovy Vary
Členové, kteří dosud nezaplátili členské příspěvky 150 Kč si splní svou povinnost co nejdříve.

Z těchto peněz se hraje vršína nákladů na náš Zpravodaj. Peníze, prosíme, zaslejte na adresu Larisa Zabranská, Luční 1, 360 17 Karlovy Vary
Jaroslav Méc
Deváté setkání
17. května jsme se zase sjeli do Podbořan i my, rodáci z Novokrajeva - abychom nejdříve uttili památku

našich padlých ve druhé světové válce u památníku na hřbitově. Tam vykonal modlitbu bohu psychicky náš pan pravoslavný farář ze Žatec arciděkan Vladimír Jachym se svým převčským sborem, čímž jim tímto ještě jednou děkujeme.

V Národním domě naše setkání pokračovalo, ovšem s trochu uklázanými. Opravy nebyly dokončeny a nikdo z nás, organizátorů, o tom nevěděl. Ke konci setkáni, než jsme se rozjeli do svých domovů, jsem uspořádal peněžitou sbírku na opravu kolem památníku, která činila 2 200 Kč, za což všem srdečně děkujeme a těšíme se na příští setkání, když nám Pánbíček zdravíčko dá... *Kamila Ondrová a Václav Strýza*

Nová kniha

Oznamujeme své čtenářům, že právě vyšla vzpomínková kniha jednoho z našich nejstarších krajanů *Jana Jelínka* s názvem *Pouštěl chléb svůj po vodě*.

Bratr Jan Jelínek (nar. 1912) je potomek českých esulantů z polského Zelova, který v letech 1937-44 působil v Kupičevě jako evangeický kazatel. Spolu s ostatními Kupičevci vstoupil do Čs. armádního sboru a po válce se vrátil k povolání duchovního. Nebyl však ochoten plnit příkazy komunistické „vrchnosti“, a proto byl nucen strávit dva roky ve vězení. Po propuštění pracoval až do důchodu jako dělník.

Ve své knize velice barvitě a upřímně líčí celý svůj bohatý život, odehrávající se na pozadí společenských událostí. Je to velmi zajímavé čtení, přemýšlivé a misty i humorné. Každá etapa autorova života je doprovázena řadou fotografií. Kniha o rozsahu 225 stran rozhodně stojí za přečtení.

Pokud máte o knihu zájem, a přilho ste na adrese: Miloslava Žáková, Karlova 4, 118 00, Praha 1. Její cena je 100 Kč plus poštovné. *M. Žáková*

Nová kniha

volynského autora

Dostal jsem novou knihu volynského autora Jindřicha Šimý *„Osudy českého výtěšalce“* a přečetla jsem jí s velkým zájmem a brzy. Potvrdila jsem, že vzpomínání o návratu do minulosti nikdy není dost, zvlášť když jsou popsány tak pouťavě s využitím vnitřně odpodulčených i prožitých, protičtených a protipřepěných událostí.

Stěžijním tématem bylo barvovno symboliku na obalu knihy napovídá, že hluboké lesy, plodné lány a ovocné sady budou dějstvem osudových událostí.

Autor nejprve popisuje úpnlé začátky přistěhovačů na Volyn, kteří musli úmornou dřinou mytí lesa a dobování úrodnou půdu, která by jim zaručila obživu a pak úspěšný rozvoj zemědělství.

Stěžijním tématem toho díla však jsou mezikulturní vztahy a hluboké konfliktní vztahy.

Malý chlapec, vychovávaný milující babičkou, se dostane náhle shodu okolnosti, do prostředí nelaskav, nepřátelství, bez citového zájmu i velmi tmí trpi. Je to po fyzické stránce nepřehledně vykřisťování a trpán zá jeho život a výtěšnost čtyř šťastných let, kdy jej vychovávali jiní lidé, je velice typický a smutný. Štvo houbavou a citově bohatou povahou, chlapec pozoruje, hledá příčiny, hodnotí a utvrňuje názor.

Druhá část románu se rýká 2. světovou válku a události, které autor prožívá právě tam na Volyni na hranicích s mnoha národnostmi, odvětvími a národnostmi, s mnoha vnitřními, odvětvími řád páchných válečných frontů, vřelými měly sebou na život a na smrt Poláci, Ukrajinci, Rusové, Němci a bolševici pak svým způsobem v roli pořádkových oddílů, působili také jako rabovaci bandy, Češi v takovém prostředí s nezvyklými možnostmi možnosti nebezpečí chránili své životy rozvahou a opozitnou takovou tak, aby strážily volynských Čechů do Svobodovy armády a po němečké kapitulaci na Volyni ještě dlouho pětřvávali uvolněné vázně, kdy se lupilo i vraždilo a život i Čechů až do reemigrace byl v neustálém nebezpečí.

I samotné stěžijní do staré války u autor popisuje velice konkrétně se všemi těžkosti této velké a závažné války, kterými volynští reemigranti museli projít. Reemigraci skončili těžké dny také mladého chlače a začal pro něj nový život.

Když jsem ji sama dojmů, vzrušení a často dojetí knihu dočetla, mohla jsem bodnout. Životní potíže a životní úroveň jsou dnes s popisovanou konkrétně se všemi nesrovnatelné. Tak rychle a významně zaslých do života v naši země technický vývoj. Jen mezikulturních vztahů k lepším se vývoj nedotkl.

Tímto dílem autor nejenže splnil svou potřebu osvětlit některá zkrlesovaná fakta v životě popisovaných rodin, ale svým podrobným líčením událostí a zkoumavým otevíráním života, poznatků přispěl k bohaté nezkrlesné historii žijících Čechů na Volyni. *V. Suchopárová*

Oznamení!

Nová knižka z příběhů volynských osudů na Volyni, právě vychází. Její název je *„Osudy českého výtěšalce“*. Knižka je psána podle skutečného příběhu, i když je jako román. Román, avšak doložený ve všech příbězích historickyými přenosnosti.

Má krásnou obálku s tvrdou omyvatelnou vazbou. Knižku je možno objednat buď na adresách, nebo telefonicky, po dohodě také odebrat osobně. Doc. PhDr. K. Ondráčková, ČSe. Komenského 58, 66451, Šlapavice u Brna, tel. 544 228 629
Vladislav Mareš, Mírová 615, 74213 Studénka, tel. 556420808
Josef Holc, Dukelská 1964, 438 01 Žatec, tel. 415 711 614

Jindřich Šima

Na slovíčko, přátelé ...

Tak jako každé nedělní dopoledne jsem si vyjel na svou zdravotní projížku na své důchodcovské trojkočce, a když tak jedu, vidím v dluhi silnice pána tak asi střežící jako já, že něco na kraji silnice pán. Když jsem přiblížil, viděl jsem, že se ten pán snaží opravit nebo postavit pokosené reflexy a paměť, které asi někomu vadily prože je pomalý. Paměť, provizně chvilím jeho šimostí, protože sám bych asi neudal - (přec jsem nepodkobil) a řadím se spíše mezi ty, kteří si říkají, „Co tě nepálí, nehas“.

„Ale neměl bych, řede řečeno - neměl bychom - občas udelat něco podobného, i když nás někdo nevidí? O ano při své účte k člověku nestačí se jen namat a napít a znanováš si na vandaly, kteří ničtí to, co druzí vybudovali.“

Není na škodu občas si uvědomit, že jsme také morálně součástí všeho kolem sebe. Pak by jistě méně škod, méně odpadků v silničních příkopcích, méně pomalových řasád, které nejsou naše, ale v podstatě přece jsou, protože tvoří image našeho soužití. A o to tu právě jde. *Václav Dubec*

NAŠI JUBILANTI ...

Dne 11. října oslaví v mlé svéžesti krásné životní jubileum naše milé krajkana pani PhDr. Miloslava Žáková, ČSe. Při této příležitosti ji přejeme stále dobré zdraví, tu krásnou životní pohodu, z které dovede tlouk rozládat a ještě mnoho, mnoho roků radostného života.

My, Kupičevci, jí srdečně děkujeme za tu, doslova maravenčí práci, kterou koná pro zachování památky rodové obce. V této práci ji skutečně „Pomáhej Jan Báb“.

Milá Slávinko, ještě jednou své nejlepší přejeme a svorně přejeme: „Sto let, sto lat nicehje zjam ...!“

Václav Krajčan z Kupičova

Region Teplice

V druhém pololetí se dožívají významného jubilea ti naši členové:

Emilie Reichová, 5. 7. - 65 let. Jevgenij Černý, 8. 7. - 35 let. Věra Andělová, 10. 7. - 80 let. Anna Vláčilová, 11. 7. - 55 let. Josef Václavík, 2. 8. - 80 let. Marie Bižovská, 22. 9. - 80 let. Josef Mareček, 5. 10. - 60 let. Viktor Černý, 28. 10. - 45 let. Renata Hynárová, 21. 12. - 65 let. Jan Lhoták, 25. 12. - 75 let. Všem jubiliantům blahopřejte za region *V. Bižovský*

Region Cheb

Ve 3. čtvrtletí se dožívají významných životních jubileí ti naši členové:

Ludmila Vašínková, 20. 7. - 88 let, z Volkova, byt. Luhov. Libuše Charvátová, 28. 8. - 50 let, z Volkova, byt. Františkovská 14. Libuše Hománová, byt. Františkovská 12. Hana Rovenská, byt. Marie Prokopová, 11. 9. - 65 let byt. Mokřany, byt. Cheb. Antonín Lenka, 19. 9. - 84 let z Lysina, byt. Olšany. Laděk Kočarňová, 25. 9. - 80 let z Volkova, rozená Simoničková, byt. Aš. Emilie Bažovská, 23. 9. - 83 let z Hartvíkova, byt. Dobroše.

Martě zdraví a spokojenosti do dalších let předt za region *Ludmila Mácová, Libuše Pánčicová*

Region Rakovník

V První polovině roku 2003 oslavili významná životní jubilea tři naši spoluobčané:

Jiří Balda - 74 let, 11. 5. 1929 - Nové Strašecí.
 Helena Ballardová - 65 let, 6. 3. 1938 - Nové Strašecí. Vladimír Brda - 83 let, 9. 2. 1920, Krby. Marie Burešová - 81 let, 20. 6. 1922, Hořovičky. Anasztázie Cilcová - 85 let, 4. 3. 1918, Zderaz. Božena Franková - 73 let, 3. 1. 1930, Soseň. Anna Hanková - 75 let, 30. 3. 1928, Kotopeky. Marie Hejdrová - 63 let, 25. 3. 1940, Kolečov. Božena Herinková - 80 let, 25. 5. 1923, Kolečov. Jiřina Holá - 67 let, 2. 3. 1936, Kašperské Hory. Antonín Hora - 73 let, 18. 5. 1930, Hořovičky. Anna Jelníková - 85 let, 26. 6. 1918, Oračov. Josef Kadavý - 80 let, 18. 2. 1923, Vysoká Libyně. Josef Kánsr - 78 let, 19. 6. 1923, Vysoká. Vladimír Kopáčinský - 81 let, 20. 3. 1922, Kamenné Zápovrchy. Antonín Košťál - 76 let, 22. 5. 1927, Jesenice. Emil Kračík - 79 let, 8. 5. 1924, Králův. Vladimír Kralčík - 74 let, 10. 6. 1929, Jesenice. Andrej Krejčí - 75 let, 2. 3. 1928, Kolečov. Evžen Kučerová - 73 let, 13. 5. 1930, Kolečov. Helena Kutková - 93 let, 1. 6. 1910, Rakovník. Mikuláš Lenoch - 78 let, 20. 1. 1925, Kolečov. Vladimír Lněniček - 77 let, 9. 3. 1926, Oračov. Bohumila Marešová - 67 let, 13. 6. 1936, Šanov. Chvalimíra Menzlová - 63 let, 24. 6. 1940, Rakovník. Božena Mudrová - 74 let, 17. 4. 1929, Křečez. Anna Müllerová - 65 let, 16. 1. 1930, Praha. Jiří Nový - 73 let, 1. 1. 1930, Hořovičky. Anna Pírová - 73 let, 27. 3. 1930, Šanov. Marie Řídková - 74 let, 17. 3. 1929, Kolečov. Emilie Rotková - 75 let, 10. 2. 1928, Hořovičky. Líbie Rotková - 70 let, 21. 6. 1933, Hořovičky. Květa Toušková - 77 let, 21. 6. 1926, Hořovičky. Antonín Trnka - 69 let, 6. 5. 1934, Velká Buková. Alexandr Umlauf - 76 let, 23. 4. 1927, Stránský. Antonín Urban - 75 let, 5. 4. 1920, Hořovičky. Jiřina Volencová - 83 let, 26. 6. 1920, Pšovky.

Mnoho zdraví a spokojenosti do dalších let přeje za region *Liúbe Růžičková*

Region Mariánské Lázně

Ve druhém pololetí oslaví narozeniny tři naši členové: 21. 8. Jiřina Šmuntá, Velká Hleďčevka - 55 let a JUDr. Richard Votava, Mariánské Lázně (Křemence) 8. 10. - 65 let.

Za region blahopřeje

Jar. Juha

Region Výchov

Krajané z regionu Výchov posílají srdečný pozdrav s přáním pevného zdraví svému dlouholetému členu panu Štěpánkovi, který oslavil 13. 6. 2003 své 80. narozeniny. Pan Antonín Štěpánek je rodák z Novin Českých, byl vojákem Svobodovy armády a již dlouhá léta žije v Anglii v Londýně.

Do dalších let přeje mnoho životní pohody. Za region *Václav Pěníčka a Arnošt Vendolický*

Region Moravský Krumlov

Ve druhém pololetí oslaví své krásné narozeniny tři naši členové: Antonie Vaňurová rod. Nováková z Novosilek Českých, bytem Malešovice, 1. 8. 75 let. Pavla Šimonková rod. Hodavová z Volkova, byt. Pohofelce, 18. 8. - 86 let. Alexandr Pichl ze Sklíně, byt. Moravský Krumlov, 23. 8. - 75 let. Ludmila Stelmaščíková rod. Šmorová, Lovčický, byt. Malešovice, 1. 9. - 75 let.

Marie Bisová roz. Veselá z Komárovy, byt. Darnice, 8. 12. - 70 let. Alžběta Šimková roz. Maryšková z Hájky, byt. Vlasatice, 22. 12. - 80 let.

Všechno nejlepší, především pevné zdraví a osobní spokojenost do dalších let přeje za region *Mgr. St. Koumková*

Region Chomutov

14. října t. r. se dožije životního jubilea 85 let člen našeho regionu pan Boris Hyhlan, příslušník Svobodovy armády, rotmistv v. v. Do dalších let mu hodně zdraví a štěstí přeje za region *Jiřina Kačerová*

Všem jubilantům blahopřeje i redakce Zpravodaje

NAŠE ŘADY OPUSTILI ...**Region Mohelnice**

Dne 16. července 2003 zemřela ve věku 89 let paní Antonie Rebllová z Bakovce, nyní bytem v Úsově.

Dne 18. července zemřela ve věku 71 let paní Lenka Křádká z Omelán, nyní bytem v Lanškrouně.

1. července zemřel ve věku 81 let pan Václav Pokorný z Bakovce, nyní bytem v Mohelnici. Výbor regionu projevuje tímto pozůstalým upřímnou soustrast.

Za region Libuše Machovská

Region Žatec

Smutná zpráva nás překvapila, když 3. června náhle zemřela naše členka a také rodačka z našeho Novokrajera Anička Šebková z Radčevě ve svých 81 letech.

Dne 8. června náhle zemřel také náš člen Vladimír Tichý ze Žatce. Narodil se v Českém Malíně na Volyni, bylo mu 71 let.

Tichou vzpomínkou zesnulým a pozůstalým - upřímnou soustrast za region projevuje

Kamila Ondrová

Ještě bych chtěla vzpomenout na svého bratra Rostislava Zajice. 8. srpna toho bylo již 50 let od jeho náhlejší úmrtí. Jako 17letý sel od dobrovolně do Svobodovy armády, nebyl na frontě zraněn, ale prodělal infekční žloutenku a na následky tohoto onemocnění zemřel. Prosim, kdo jste ho znali, vzpomeňte se mnou.

Kamila Ondrová-Zajicová

Region Olomouc

Dne 9. srpna t. r. zemřel náš člen Josef Čupal. Pocházel z Moldavy na Volyni, bytem Medlov. Upřímnou soustrast projevuje za náš region

Vladimír Tengler

Region Teplice

Po těžké a dlouhé nemoci dne 15. června 2003 zemřela naše krajkana Marie Krušinová-Menzlová ve věku 81 let. z Ledochovky, nyní bytem Věštýň.

Všem pozůstalým upřímnou soustrast za region Teplice vyjadřuje *V. Bízovský*

Region Rakovník

Dne 26. února 2003 zemřel ve věku nedožitých 80 let pan Václav Kovanda, rodák z Hulčic České, tankista Svobodovy armády.

Za region L. Růžičková

Region Chomutov

29. května zemřel náhle ve věku nedožitých 71 let člen našeho regionu, jednatel ČSOL v Chomutově pan Ing. Emil Nedbáček z Dlouhé Pole na Volyni, bytem v Chomutově. Upřímnou soustrast rodině za sebe i za region vyjadřuje *Jiřina Kačerová*

Region Brno

Oznamujeme, že 17. 7. zemřela naše členka pí Dobromila Poloková z Boratína ve věku nedožitých 82 let.

Upřímnou soustrast za region *Kučera Josef*

Region Olomouc

Dne 20. června 2003 zemřel ve věku nedožitých 78 let náš člen Antonín Knob, rodák z Moldavy II. Bojoval o Dukelský průsmyk prošel až do Prahy.

Zesnulému věčný popokoj a pozůstalým upřímnou soustrast za náš region *Vladimír Tengler*

Region Litoměřice

Oznamujeme tímto úmrtí našeho členu p. Albrechta Vladislava ve věku 87 roků, bytem Chotíněv.

Upřímnou soustrast za region Litoměřice vyjadřuje *Opotčenský*

Všem rodinám zemřelých vyslovuje ličast i redakce Zpravodaje

DARY, došlé na konto Sdružení - Červen-Srpen 2003

Antonie Kračicová - 100 Kč, Vilém Jersák, Hodoňovice - 500 Kč, Jaroslav Marek, Kuřivody - 100 Kč, Evžen Dvořáková, Blov - 100 Kč, Alžběta Nová, Liberec - 300 Kč.

Region Praha: D. S. Praha - 400 Kč.

Region Žatec: Jiřina Zetková, Žatec - 50 Kč, pí

Hrdličková - 50 Kč.

Region Šumperk: ze setkáni k výročí vypálení

Českého Malína byla předána částka 2000 Kč:

Manželé Vohralíkové, Unčovice - 200 Kč,

Františka Vysocká, Šumperk - 100 Kč, Marie

Reová, Nový Malín - 100 Kč, Marie Baxová,

Poruba - 100 Kč, Marie Dvořáková, Maršikov -

100 Kč, Jiřina Něklová, Šumperk - 100 Kč,

Jaromíra Něklová, Brno - 500 Kč, Anna Faglová,

Šumperk - 200 Kč, manželé Doležalovi, Úsov -

100 Kč, Emilie Tichá, Vlachov - 100 Kč, Lydie

Bartůňková, Lukavice - 100 Kč, Jaroslav Bílek,

Vikýřovice - 200 Kč na Antonín Bohatý, Úsov -

100 Kč.

V březnu byla na konto SČVP zaslána částka

200 Kč - dárce nelze určit.

Pokud dárce upřesní pi Nečasovi své jméno,

bude dodatečně uvěřeno.

Za všechny dary upřímně děkujeme.

DARY pro region BRNO

Pan Vaclav Bernat, Opole - Polsko - 500 Kč.

Za region děkuje *J. Kučera*

Důležitě upozornění! Jelikož se mnozí dotazy dárků na název a číslo konta Sdružení, rozhodli jsme se, že tento údaj budeme uvádět v každém čísle Zpravodaje.

Název konta: Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel, Praha. **Číslo konta:** 000000-1937591369/0800, Čs spořitelna a. s. - Ryfářská 29, Praha 1. **Dary můžete poslat i na adresu hospodářský Sdružení:** Marie Nečasová, Svidnický 509, 181 00 Praha 8, tel.: 233 550 070. - Proseíme těmi, aby nás neupomínali o zveřejnění dárů-dary můžeme uveřejnit teprve po obdržení účetního dokladu! **Krajané! Neposlíte-li v žádném případě penězní dary na adresu redaktory! Dáry za pochopení.** Žalostnosti týkající se evidence členů - změny adres, přihlášky nových členů - ukončení členství a veškeré dotazy toho se týkající zasílejte na adresu: **Antonie Křmák, ul. Čermného 513, 162 00 Praha 8.**

Tiště: Zpravodaj vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů. Za obsahovou náplň odpovídají jejich autoři. Vychází jako občasný. Šéfredaktor: Věra Latzelová. Příspěvky nejsou honorovány, nevýžádné rukopisy se nevracují. Příspěvky zasílejte do 3. každého měsíce na adresu: Věra Latzelová, Slápská 1910/6, 100 00 Praha 10. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p. odštěpným závodem Praha 6. j. nov. 5400/95 ze dne 8. 8. 1995. Toto číslo vydání: 29. 9. 2003